

חוק חמרי נפץ, תשי"ד — 1954 *

פרק ראשון : הגדרות

הגדרות

1. בחוק זה —

„חומר נפץ“ — לרבות כל חומר שהממשלה הכריזה עליו, באכרזה שפורסמה ברשומות, כעל חומר נפץ לענין חוק זה, וכן אביזריו של כל חומר נפץ לרבות פתיל, רקיטה, פצץ, תרמיל וכל הסגל או תכשיר אחר ;

„חומר מאושר“ — חומר נפץ שהממשלה אישרה אותו, באכרזה שפורסמה ברשומות, לענין חוק זה ;

„חומר בלתי מאושר“ — חומר נפץ שאינו חומר מאושר ;

„ייצור“, לענין חמרי נפץ — הרכבתם של אותם חמרים מחלקיהם השונים, בכל תהליך שהוא, הפיכתם מחומר מסוג אחד לחומר מסוג אחר, שינוים, תיאומם לשימוש או תיקונם ;

„כלי הסעה“ — כל כלי המשמש להסעת בני אדם או משאות, ביבשה, בים או באוויר, בין מנועי ובין שאינו מנועי ;

„מקום“, לענין חמרי נפץ — לרבות כלי הסעה ;

„בית חרושת לחמרי נפץ“ — מקום שמייצרים בו חמרי נפץ לפי חוק זה ;

„מחסן חמרי נפץ“ — מקום שמחסינים בו חמרי נפץ לפי חוק זה ;

„מכירה“ — לרבות גרם מכירה וכל עסקה, בתמורה או בלי תמורה, ובכלל זה שכירות או מתן זכות שימוש, והביטוי „קניה“ יתפרש לפי כך ;

„שר“ — חבר הממשלה, במידה שהממשלה העניקה לו סמכות בביצוע חוק זה ;

„מפקח“ — מי שנתמנה על ידי שר כמפקח לצורך חוק זה.

פרק שני : ייצור חמרי נפץ

2. לא ייצר אדם חומר מאושר אלא בבית חרושת לחמרי נפץ ולפי היתר מאת שר.

ייצור חומר מאושר

3. לא ייצר אדם חומר בלתי מאושר אלא לשם נסיונות מדעיים בלבד ולפי היתר מאת שר.

ייצור חומר בלתי מאושר

4. לא יקים אדם בית חרושת לחמרי נפץ, לא יפעילנו ולא ינהלנו, אלא לפי היתר מאת שר ובמקום שעליו ניתן ההיתר.

בית חרושת

פרק שלישי : החסנתם של חמרי נפץ

5. לא יחזיק אדם חומר מאושר ולא יחסינהו אלא במחסן לחמרי נפץ.

החזקת חומר מאושר והחסנתו

6. לא יחזיק אדם חומר בלתי מאושר ולא יחסינהו, אלא לפי היתר החסנה מאת מפקח ואלא אם יוצר החומר לפי היתר כאמור בסעיף 3.

החזקת חומר בלתי מאושר

7. לא יקים אדם מחסן לחומר נפץ, לא יפעילנו ולא ינהלנו אלא לפי היתר מאת מפקח ובמקום שלגביו ניתן ההיתר.

מחסן

* נתקבל בכנסת ביום כ"ח בשבט תשי"ד (1 בפברואר 1954) : הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 162, תשי"ג, עמ' 178.

פרק רביעי: המסחר בחמרי נפץ

8. לא ימכור אדם ולא יקנה חומר נפץ אלא לפי היתר מאת שר.
9. לא ייבא אדם חומר נפץ, ולא ייצא אותו אלא לפי היתר מאת שר.
10. לא יעביר אדם חומר נפץ ממקום למקום, אם בכלי הסעה ואם באופן אחר, אלא לפי היתר מאת מפקח או באמצעות אדם שיש בידו היתר כזה.

מכירת חומר
נפץ וקנייתו
יבוא ויצוא
של חומר נפץ
הובלת
חמרי נפץ

פרק חמישי: סמכויות עזר

11. (א) מפקח רשאי בכל עת לערוך בקורת על מנת לבדוק אם ממלאים אחרי הוראות חוק זה.

(ב) בעריכת בקורת לפי סעיף קטן (א) רשאי המפקח —

(1) להיכנס בכל עת לכל מקום שיש לו יסוד להניח שמחזיקים בו חמרי נפץ, או שמבצעים בו עבירה על הוראה מהוראותיו של חוק זה, ולבדוק כל דבר הנמצא באותו מקום, לרבות הפנקסים המתנהלים בו, וליטול דוגמה מכל דבר לשם בדיקה; אולם לא ישתמש מפקח בסמכותו לפי פסקה זו, לגבי מקום המשמש בית מגורים בלבד, אלא על פי צו חיפוש מאת בית משפט מוסמך;

(2) להשתמש בכל הסמכויות הנתונות לפקיד משטרה בדרגת מפקח בסעיף 2 לפקודת הפרוצדורה הפלילית (עדות) 1, והסעיפים 3 ו-4 לפקודה האמורה יחולו על כל הודעה שרשם המפקח תוך שימוש בסמכויות אלה.

(ג) כל אדם הנוגע בדבר חייב, ככל שיידרש לכך מאת מפקח, למסור לו ולשליחיו ידיעות ומסמכים, שלדעת המפקח יש בהם כדי להקל על ביצועו של חוק זה, אולם לא יידרש אדם למסור ידיעות ומסמכים שיש בהם כדי להפילו.

12. (א) נוכח מפקח, אגב עריכת בקורת כאמור בסעיף 11, כי בחומר נפץ פלוני, נוהגים ייצור או תהליך עבודה אחר, או החסנה או הובלה, שהן, לדעתו, בניגוד להוראה מהוראותיו של חוק זה, או שיש בהן, לדעתו, סכנה תכופה לחיי אדם, רשאי המפקח לצוות, בצו חתום בידו, להפסיק אותם ייצור, תהליך עבודה, החסנה או הובלה עד שהמעוות יתוקן להנחת דעתו של המפקח; צו כזה ייקרא "צו־הפסק".

(ב) נתן מפקח צו־הפסק ולא בוצע הצו בתוך התקופה שנקבעה בו, רשאי המפקח לאחוז בכל האמצעים הדרושים לביצוע הצו, או לכפיית ביצועו.

(ג) מתן צו־הפסק וביצועו אין בהם כדי לפטור מאחריות פלילית לכל עבירה על הוראה מהוראותיו של חוק זה.

13. (א) שר המשפטים ימנה, לענין פרק זה, ועדת ערעור של שלושה ובהם שופט אחד שישמש יושב ראש.

(ב) הודעה על הקמתה של ועדת הערעור, על הרכבה ועל כתבתה תפורסם ברשומות.

(א) (1) שר המשפטים רשאי להתקין תקנות הקובעות את סדרי הדין לפני ועדת הערעור;

(2) ועדת הערעור תקבע בעצמה את סדרי דינה בכל שלא נקבעו בתקנות.

ועדת ערעור

¹ חוקי א"י, כרך א', פרק 5'ר, עמ' 439; ע"ר 1944, תוס' 1 מס' 1368, עמ' 73.

14. (א) הרואה עצמו נפגע על ידי צוֹהֶפֶסֶק או על ידי סירוב המפקח לבטל את הצו לאחר שתוקן המעוות, רשאי לערער לפני ועדת הערעור.

(ב) הערעור יוגש לוועדת הערעור בשני טפסים; טופס אחד תמציא הועדה למפקח שנתן את הצו.

(ג) הגשת ערעור על צוֹהֶפֶסֶק אינה מעכבת את ביצוע הצו.

(ד) ועדת הערעור רשאית לאשר צוֹהֶפֶסֶק, לשנותו או לבטלו.

(ה) אין אחרי החלטת ועדת הערעור ולא כלום.

15. (א) מי שמוסמך לתת היתר לפי חוק זה רשאי לתת בתנאים ובסייגים שיראו לו, ומשעשה כן חייב בעל ההיתר למלא אחרי כל תנאי או סייג כזה.

(ב) נתון ההיתר רשאי לדרוש מהמבקש, כתנאי קודם למתן ההיתר, כל תעודה שתסייע לו בשיקול דעתו.

16. (א) המייצר חומר נפץ, או המחסין אותו, או המחזיק אותו בכל דרך אחרת, פרט להעברה בהיתר לפי חוק זה, יציג את ההיתר בכל עת במקום שבו הוא מייצר או מחסין או מחזיק אותו חומר כאמור.

(ב) המעביר חומר כאמור ישא את ההיתר כל זמן ההעברה.

17. בעל היתר לפי חוק זה חייב להראותו לכל שוטר הדורש זאת ממנו.

18. היה לעובד הדואר או לעובד הרכבת יסוד להניח, כי חבילה או מטען אחר, שגשלו או שהובלו בדואר או ברכבת או שנמסרו למשלוח או להובלה כאמור, מכילים חומר נפץ, רשאי הוא לפתוח אותה בנוכחות קצין משטרה שדרגתו אינה פחותה מדרגת מפקח שני; הכילו החבילה או המטען חומר נפץ, ובעלם אינו ידוע, יחולטו החבילה או המטען לאוצר המדינה.

פרק ששי: הוראות שונות

19. (א) מי שעשה ללא היתר לפי חוק זה דבר שעשייתו טעונה היתר כזה, או שעשה אותו דבר בניגוד לתנאי או סייג שבהיתר, דינו — מאסר שתי שנים או קנס אלפיים לירות או שני הענשים כאחד, וחומר הנפץ שבו נעברה העבירה יחולט לאוצר המדינה.

(ב) מי שעשה אחת מאלה:

(1) הפריע למי שמוסמך לפעול לפי חוק זה בביצוע סמכויותיו או מנע זאת ממנו;

(2) עבר על הוראות סעיף 11 (א);

(3) מסר הודעה או מסמך לצורך חוק זה בידיעה שהם כוזבים בפרט חשוב, או שהיה לו יסוד להניח שהם כוזבים בפרט חשוב;

(4) הפריע לכל אדם, או מנע ממנו, להתייצב לבקורת הנערכת לפי חוק זה או להיחקר בבקורת כזו.

דינו — מאסר שנה או קנס אלף לירות או שני הענשים כאחד.

(ג) מי שגרם בזדון או מתוך רשלנות, להתפוצצות המסכנת חיי אדם או רכוש, דינו — מאסר חמש שנים או קנס חמשת אלפים לירות או שני הענשים כאחד.

הוראות כלליות בנוגע להיתרים

הצגת היתר

סמכויות המשטרה

סמכויות עובדי הדואר והרכבת

עונשין

20. (א) נעברה עבירה כאמור בסעיף 19 על ידי חבר בני אדם, מואגד או לא מואגד, שותפות בעבירה, אשם בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה חבר הנהלה, מנהל, שותף או שקיד אחראי של אותו חבר, אם לא יוכיח אחרת מאלה:
- (1) שהוא לא ידע על ביצוע העבירה;
- (2) שהוא נקט כל האמצעים המתקבלים על הדעת בכדי למנוע את ביצוע העבירה.
- (ב) מקום שנעברה בו עבירה לפי סעיף 19, אשם בעבירה גם המחזיק באותו מקום, אלא אם יוכיח כאמור בסעיף קטן (א).
21. האמור בחוק זה אינו בא לפגוע בכל סמכות שניתנה בחוק אחר ולא לגרוע מכל הוראה שבחוק אחר.
22. הוראות חוק זה לא יחולו על —
- (1) יבוא, ייצור, ההסנה והובלה של חמרי נפץ, או על השימוש בהם, בידוי צבא-הגנה לישראל, חיל המשטרה ושירות בתי הסוהר;
- (2) כלי יריה כמשמעותו בחוק כלי היריה, תש"ט—1949¹;
- (3) החוקה לשם מכירה של זיקוקין די נור בתנאים ובכמות שייקבעו בתקנות.
23. שר רשאי להעביר לאחר את סמכויותיו לפי חוק זה, כולן או מקצתן, פרט לסמכות להתקין תקנות והסמכות למנות מפקח. הודעה על העברת סמכויות כאמור תפורסם ברשומות.
24. (א) הממשלה רשאית להעניק לכל אחד מחבריה סמכות בביצוע חוק זה לרבות התקנת תקנות בכל דבר הנוגע לביצועו כאמור.
- (ב) הענקת סמכויות לפי סעיף קטן (א) יכולה להיות כללית או מסויגת.
- (ג) הודעה על הענקת סמכויות לפי סעיף קטן (א) תפורסם ברשומות.
25. (א) בטלים —
- (1) פקודת חמרי פיצוץ, 1937²;
- (2) צו בדבר קניית חמרי פיצוץ, השימוש בהם והובלתם, תש"ט—1949³;
- (3) תקנה 138 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945⁴.
- (ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), כל היתר שניתן לפי אחד החוקים המפורטים בסעיף הקטן האמור יראו אותו מיום תחילת תקפו של חוק זה, כאילו ניתן לפי חוק זה.
26. תקפו של חוק זה הוא מיום כ"ז באדר ב' תשי"ד (1 באפריל 1954).

משה שרת
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

¹ ס"ח 18, תש"ט, עמ' 43.
² ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 711, עמ' 165.
³ ס"ת 37, תש"ט, עמ' 475.
⁴ ע"ר 1945, תוס' 2 מס' 1412, עמ' 558.

